

Колко да бѣдѣхъ на далечь
 И гдѣ-то да сѣ скитамъ,
 Въ уста ми е единка рѣчъ,
 Да ли си вѣрна пыгамъ.

Кога щѣ дойдѣхъ у дома
 На бащинъ дворъ да седѣхъ,
 И тебѣ, либава мома!
 Засмѣхъ да погледѣхъ.

Това азъ мысли-хъ секи часъ,
 И сичкѣй свѣтъ ми тѣсенъ,
 Кога щѣ чѣ-хъ твоѣ гласъ
 Любовнъ-тѣ ти пѣсенъ.

Да но бы далъ Бовъ милостивъ
 Назадъ да сѣ забрѣхъ,
 Паримъ еднѣжь догдѣ сѣмь живѣ
 Съ любовъ да тѣ прегрѣхъ.

Съ каквѣхъ мъчителнъ тѣгъ
 Отъ тебѣ сѣ далечъ сега,
 Оставамъ тѣка радость-тѣхъ
 При твой-тѣхъ нѣжнъ красотѣхъ.